

Hnutí Pro život

WWW.PROLIFE.CZ

03/00



- 1 ÚVODNÍ ZPRÁVY
- 3 POSTOJ POLITIKŮ K NESPRAVEDLIVÉ LEGISLATIVĚ
- 4 ZAMYŠLENÍ
- 5 SVĚDECTVÍ
- 6 CHRONOLOGIE NOVÉHO ŽIVOTA
- 8 METODY UMĚLÝCH POTRATŮ V ČR
- 9 PŘEDEFINOVÁNÍ SLOVA „POČETÍ“
- 11 POČÁTEK LIDSKÉHO ŽIVOTA
- 12 FILOSOFIE A POTRATY

Milí přátelé,

toto číslo našeho oběžníku rozesíláme na téměř čtyři tisíce adres. Je to to hlavně z toho důvodu, že bychom rádi informovali ty z vás, kteří jste podepsali archy petice týkající se podpory *Deklarace práv počatého dítěte*. Největší bolestí všech podpisových akcí je neexistence zpětné vazby a prakticky nikdy se nedostanou informace o výsledcích jednání k těm, kteří svým podpisem podpořili nějakou aktivitu. Následuje pochopitelná únava a nechce se angažovat a v budoucnu podobným způsobem dávat voleným zastupitelům najevo své požadavky. Je smutnou skutečností, že otázka potratů se nezmění ze dne na den. Je třeba se k ní neustále vyjadřovat a jít tak svědomí politiků, kterým byla dána moc a kteří mají povinnost prosazovat dobro.

Součástí tohoto čísla je příloha s transkriptem zasedání petičního výboru PSP ČR ze dne 5.10. tohoto roku. Součástí zasedání bylo veřejné slyšení k *Deklaraci práv počatého dítěte* a petici požadující začlenění jejich zásad do našeho právního řádu. Tento požadavek by při realizaci znamenal naprostý zákaz potratů v naší zemi. Pro dokreslení situace obsahuje příloha rovněž stanoviska ministerstev zdravotnictví, spravedlnosti a práce a sociálních věcí a text *Deklarace práv počatého dítěte*.

Přestože se vás pod tuto petici podepsalo kolem deseti tisíc, výsledek jednání byl neúspěšný. To pro nás znamená zvýšení snahy o prosazení opravdové ochrany lidského života a zajištění právě úcty k ženě a rodině. Jako další krok bude podání dalších deseti tisíců vašich podpisů pod petici požadující velmi tvrdě zpřísnění potratového zákona. To by měl být první krok k našemu společnému cíli, jímž je naprostý zákaz potratů v naší zemi s výjimkou přímého ohrožení života matky. Podání se uskuteční 22. listopadu tohoto roku, v den prvního výročí vyhlášení *Deklarace práv počatého dítěte*. Dá se předpokládat, že bude neustále potřeba nátlak na politiky, které volíme, zesilovat a proto vás prosíme, abyste při případné další petiční akci nerezignovali.

VÝZVA

Ty z vás, kteří jste dostali toto číslo poprvé a rádi byste oběžník dostávali i nadále, prosíme o vyplnění přiloženého odpovědního lístku. Nelekejte se přiložené složenky, neboť veškeré informační materiály zasíláme zdarma. Vaše případná finanční pomoc není v žádném případě podmínkou pro jejich zaslání, protože našim cílem je prosazování ochrany a úcty k lidskému životu.

Radim a Kateřina Ucháčovi

Srdečně Vás zveme na přednášku

„Humanae Vitae - omyl nebo proroctví?“

Mons. Andrease Launa, světitího biskupa ze Salcburku.

Přednáška se koná **26. listopadu 2000 od 15 hodin**
v pražském dominikánském konventu (Husova 234/8, Praha 1).

Prosíme všechny zájemce o **potvrzení účasti** na přednášce na telefonní číslo 02-51681081 nebo na e-mailovou adresu prolife@prolife.cz.

Hnutí Pro život ČR

NOVÉ MATERIÁLY

Díky vám se podařilo znovu vytisknout letáky „Kronika života“ (náklad 50 tisíc kusů), „Metody umělých potratů v ČR/přehled azylových domů“ (náklad 30 tisíc kusů). Dále jsme nechali vytisknout „Informace o antikoncepci“ (náklad 2 tisíce kusů). Moc rádi bychom informace obsažené v těchto materiálech rozšířili mezi lidmi. Prosíme ty z vás, kteří máte možnost distribuce ve svém okolí (i v malém množství - např. sousedům), abyste využili odpovědných lístků a o tyto informační materiály si napsali. Veškeré materiály vám zašleme zdarma. Samozřejmě uvítáme jakoukoliv finanční pomoc od těch z vás, kteří si to mohou dovolit. Zvláště však všechny věřící prosíme o modlitbu, nebo „*když nestaví dům Hospodin, marně se lopotí, kdo ho stavějí*“ (Žl 127) a moc obměkčit srdce lidí má jen Bůh.

UVÁDÍME KRÁTKÝ PŘEHLED MATERIÁLŮ:

Oběžník Hnutí Pro život - zpravidla dvouměsíční periodikum mající za cíl poskytnout užitečné informace týkající se ochrany lidského života těch nejohroženějších skupin (nenarozených dětí, postižených, nemocných a starých lidí). *Upozornění: Pokud máte možnost distribuce ve svém okolí, napište si o více kusů. Je levnější, pokud vám čísla zašleme, než abyste si je kopírovali, a navíc Česká pošta zvedla minimální počty pro rozesílání novinových zásilek. Jsme tedy vděční za každého nového odběratele. K dispozici je ještě i minulé číslo oběžníku (02/00) věnované převážně svědectvím.*

Proč pláčeš, Miriam - kniha věnovaná ženám potýkajícím se s následky potratu (tzv. postabortivní syndrom); vhodná také jako varování pro dospívající dívky.

Člověkem od početí - kniha rozebírající problematiku ochrany lidského života od početí do přirozené smrti; vhodná k rozšíření vlastních vědomostí a pochopení souvislostí v oblastech: potraty, demografie, eutanázie, antikoncepce atd.

Diskuse - výběr z americké publikace věnované metodám diskuse; vhodný text pro inspiraci jak reagovat na obvyklé námitky zastánců potratů ve svém okolí.

Němý výkřik - videokazeta vysvětlující tzv. miniinterrupci. Filmem provází dr. B. Nathanson, gynekolog a bývalý ředitel největší potratové kliniky v USA. V současné době již nejméně patnáct let bojuje proti potratům.

Zodpovědný za 75.000 potratů - malá brožurka se dvěma přednáškami dr. Nathansona

O antikoncepci - brožurka obsahující základní přehled o principech fungování antikoncepce, výběr z přehledu léčiv (účinky) a informace o údajné bezpečnosti kondomů.

Informace o HPŽ ČR - informativní brožurka o našem občanském sdružení, přehled nejdůležitějších aktivit, stanovy.

Kronika života - plnobarevný leták A6 s hezkými obrázky prenatálního vývoje dítěte.

Metody umělých potratů/přehled azylových domů - dvoubarevný informativní leták formátu A5

Vývoj člověka/potratové slogany - protiargumenty - dvoubarevný informativní leták formátu A5 (odděleně též formát A4)

Drastické letáky - plakátky zobrazující nenarozené děti potracené v pokročilém stádiu těhotenství; jejich použití musíte velmi *důkladně* zvážit.

Model nenarozeného dítěte ve 12. týdnu těhotenství - názorná ukázka „obsahu dělohy“ a „produktu koncepce“ - zvláště vhodné pro spolužáky a obecně pro přednášky.

POSTOJ POLITIKŮ K NESPRAVEDLIVÉ LEGISLATIVĚ

Vatikán - 14. února, na konci plenárního zasedání Pontifikální akademie pro život, Jan Pavel II. přednesl projev na obranu nejzákladnějšího lidského práva: práva na život. Papež požádal jak katolíky tak nekatolíky, aby nepovažovali zákony, které ukončují život bezbranných (nenarozených, nevléčitelně nemocných, starých, ...) za závazné.

NEDOSTATEK ZAPOJENÍ KATOLÍKŮ

Toto téma bylo také předmětem projevu sekretáře vatikánské Kongregace pro nauku víry, italského arcibiskupa T. Bertoneho. Arcibiskup řekl, že „v dnešním světě, jemuž se vnučuje množství nespravedlivých zákonů, mnoho katolíků neplní svou povinnost jim odporovat. Základními důvody jsou slabost víry a pasivita při zapojování se do veřejných věcí a špatné rozdělování úkolů mezi kněžími a laiky“.

Při hodnocení dopadu encykliky „Evangelium Vitae“ k pátému výročí jejího vydání se arcibiskup plně věnoval problému postoje katolíků - zvláště katolických politiků. Tito se často podílí na tvorbě zákonů, které přímo odporují základnímu právu na život. Vysvětlil, že na jedné straně musí biskupové energicky hlásat katolickou víru a hlásat a nabádat k morálnímu životu, jak z víry vyplývá. Na druhé straně se laici musí zaměřit na „nedokonalé zákony“ dnešní demokracie, aby je zlepšili tak, aby respektovaly lidská práva.

TŘI MOŽNOSTI

Katolický politik má podle arcibiskupa Bertoneho tři možnosti, pokud čelí nespravedlivé legislativě: 1) *prorocký odpor*, kdy trvá na hodnotě, která je vyšší než ta, kterou navrhuje vláda; 2) *spolupráci*, kdy zlo není předmětem sporu, ale spíše snaha vyhnout se nebo zredukovat zlo, které zapříčiňuje „nedokonalý zákon“; 3) *toleranci*, kterou může praktikovat pouze v případech, kdy odpor ke zlu znamená ještě větší zlo.

Tyto tři přístupy musí být považovány za tři různé způsoby potvrzení pravdy a dobra ve světě, přitom se však musí brát ohled na konkrétní situaci, která je často velmi složitá. Osoba, která spolupracuje se zákoníky na zlepšení zákonů, nebo ta, která je musí tolerovat, protože je k tomu nucena, nesmí být považována za bojácnou nebo za prostředníka, protože jejím cílem je zasadit „hořčičné semínko“ do dnešního světa. Navíc ti, kteří protestují proti nespravedlivým zákonům, nesmí být považováni za extrémisty nebo za ty, kteří jsou mimo realitu. Spíše na ně má být pohlíženo jako na skutečně obhájce pravdy v dnešním světě.

Zenit, 15.2.2000

ZAMYŠLENÍ NAD PRÁVĚ RODÍCÍM SE ŽIVOTEM

I.

*Jsi slabé lidské stvoření
a přece máš dar veliký, JSI ŽENA.
V tobě se snoubí radost s bolestí,
tvé těhotenství se podobá době žní.
Opatrně nosíš svůj život prostorem
a v očekávání tichou radost šíříš.
Při každém hrubém slově se třeseš
a násilí se bojíš...*

II.

*Zastav se, když zářivý kroužek na
obrazovce zvěštuje tvé další dítě,*

*přijmi je jako to první,
věz, že je to nové Boží tajemství.
Poklekní a děkuj,
k vraždě rozkaz nevydej,
nechtěj, aby tvůj bližní
vrahem byl na tvé přání...*

III.

*Pojď, je tak prostě věřit,
že nad světskými zákony
nebeské jsou...*

Svatava Škraňková

ZAMYŠLENÍ

Jozef Čekovský

Asi před dvěma lety jsem četl - myslím, že to bylo v Katolickém týdeníku, že jistá matka v ruském Vladivostoku chtěla jít na potrat a objednali ji na 25. března - Zvěstování Páně. Matka - byla věřící - se v tento den nedostavila, ale žádala o jiný, pozdější termín. Dopadlo tak, že dítě se zachránilo a narodil se chlapeček, který je dnes podnikatelem a zároveň apoštolem křesťanské víry.

Věděl jsem o dvou matkách, kterým kvůli nemoci lékaři i rodina doporučovali, aby si nechaly vzít život počatého dítěte, ale matky i za cenu vlastního života odevzdaly celou záležitost Pánu Bohu a Panně Marii Pomocnici. Narodila se dvě děvčátka a matky se uzdravily. Z jednoho děvčete je učitelka a z druhého ekonomka.

A takovýchto případů je v dnešním světě mnoho. Toužíme po takové genialitě, která by z dnešního světa udělala zdravý a pokojný svět. Víme ze

zkušenosti dějin, že Pán Bůh dává v každé chvíli vhodného génia, který zázrakem odvrátí klesající svět od úpadku ekonomického, nepokojů i nevěry a dává správný směr životu.

Proto záleží na nás, všech lidech dobré vůle a zdravé mysli, aby se zabránilo potratům a abychom pomohli chránit život nenarozených i geniality života.

Mnoho rodin dnes plánuje jedno až dvě děti a dost. Ale je to dobré? Víme, jestli dospějí, budou zdraví, jestli nebudou mít havárii, atd.?

Rodiče všechno vkládají do jedináčka. I když jedináček zůstane zdravý, víme, že po smrti rodičů už nemá oporu v blízké rodině. A víme i to, že případná tragédie jedináčka je pro rodiče nesnesitelnou tragédií. Konec konců - umírá nás více, že se nás narodí. V zemích třetího světa je to opačně.

Stojí to za zamyšlení nás křesťanů a všech lidí dobré vůle.



SVĚDECTVÍ

Když jsem dostala druhé číslo oběžníku, zjistila jsem, že můj příběh není ojedinělý a rozhodla jsem se Vám napsat o svých životních křížovatkách. Byli jsme šťastná rodina s chlapcem a holčičkou, když jsem nečekaně otěhotněla s „Danou“. Lékař mi automaticky doporučil potrat s odůvodněním, že těhotenství by bylo rizikové a mohlo by se narodit defektní dítě. Žasla jsem, s jakou samozřejmostí lékaři předpokládali, že na potrat půjdu, a tak jsem ani neprotestovala, protože i manžel mi řekl, že ještě můžeme mít zdravé dítě. Chyběly mi informace už při zavádění „Dany“, i o tom, že lze dítě donosit i s „Danou“.

Tohoto skutku jsem litovala už po zákroku a tak jsem do tří let plánovaně otěhotněla, ale toto těhotenství ještě více rozjitrilo můj pocit viny. Za další tři roky se mi narodila neplánovaná dcerka a přestože ji celá rodina radostně přivítala, zůstávala ve mně hořkost za mé třetí těhotenství. I z toho důvodu jsem těžce nesla otázku mého gynekologa: „Necháte si to?“ Lékař by měl přece předpokládat, že žena počaté dítě porodí a tak má klientku, která mu zajistí práci na několik měsíců, a navíc není nemocná a to by mělo být pro lékaře radostné. Místo této radosti, že je žena těhotná, jen lhostejně pronese: „Necháte si to?“

Měla jsem však možnost si o tom všem se svým lékařem popovídat na začátku letošního roku, kdy jsem po sedmi letech opět otěhotněla. Čekala jsem na tuto otázku a byla připravena odpovědět v hodně rozvité větě. Když skutečně padla, byl z toho rozhovor naplněný emocemi na obou stranách, kdy jsem svému lékaři vysvětlovala, proč by se takto ptát neměl. Jeho argumenty postrádaly přesvědčivost, přiznal, že raději pomáhá rodit děti, než provádí potraty a nakonec jsem se mu omluvila, protože jsem měla dojem, že se cítí mými názory dotčen.

Při mé další návštěvě mi smutně řekl, že mé dítě již nežije. Já jsem však smutek necítila - mělo to tak zřejmě být a kupodivu jsem se zbavila i tíživé myšlenky na mé třetí počaté dítě. Mám všechny čtyři děti ráda a měla bych i tato dvě nenarozená stejně.

Svému lékaři jsem věnovala knihu „Proč pláčeš, Miriam“ a on ji k mému překvapení přijal. Doufám, že si ji přečetl a že mě pochopil. Takže přestože jsem své poslední dítě nedonosila, mělo jeho početí smysl a já už se netrápím. Velkým dílem k tomu také napomohly mé modlitby a víra v Boží prozřetelnost.

autorka je členkou HPŽ ČR

„Kdyby to ženy předtím věděly, mnoho lékařů by bylo bez práce!“

R.B.

(z knihy „Proč pláčeš, Miriam“)

CHRONOLOGIE NOVÉHO ŽIVOTA

Doc. MUDr. Petr Hach, CSc.

OPLOZENÍ

Spermie pronikne do vajíčka. Spojením jader vznikne nová buňka. Ta obsahuje všechny potřebné informace pro každý detail lidského vývoje - pohlaví dítěte, barvu vlasů a očí, výšku, odstín pleti, atd.

PRVNÍ MĚSÍC

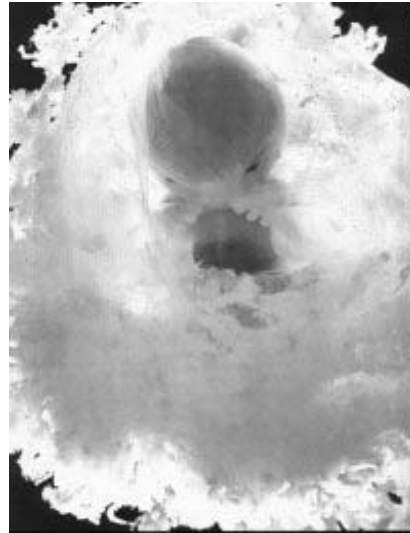
Oplozené vejce se během zhruba 24 hodin rozdělí a další dělení potom následují v několika hodinových intervalech. Embryo, zatím jen malá skupina buněk, postupuje vejcovodem k děloze. Děložní sliznice je připravena na zahníždění embrya. Embryo doputuje do dělohy ve stáří sedmi až osmi dní a v té době je tvoří asi sto buněk. 20. dne vývoje jsou již vytvořeny základy mozku, míchy a nervových uzlin. 21. až 22. dne začíná fungovat srdce. 28. dne jsou již založeny základy obratlů, lebečních kostí, svalů a začínají být zřetelné základy očí, uší, rukou a nohou. Embryo staré pouhý měsíc je zhruba 10.000krát větší než původní oplozené vejce a rychle se dále vyvíjí.

DRUHÝ MĚSÍC

40. dne vývoje začínají být zřetelné prsty na končetinách a je možné zaznamenat mozkové vlny. Mozek kontroluje na čtyřicet základů kosterních svalů, nervy prorůstají do základů vnitřních orgánů. Formují se čelisti se základy zubů. Koncem měsíce žaludek vytváří žaludeční šťávu a ledviny začaly fungovat. V osmi týdnech se vyvíjejícímu dítěti začíná říkat „plod“ (fetus - z latinského foetus, tj. mladý, potomek, plod).

TŘETÍ MĚSÍC

Na kůži jsou s konečnou platností vytvořeny papilární linie podmiňující



jedinečné otisky prstů. Oční víčka srůstají, aby chránila vyvíjející se oči zárodku, které jsou již citlivé na světlo. Otevrou se znovu koncem 7. měsíce. Dítě nyní spí, budí se, živě se pohybuje - pohybuje prsty, otáčí hlavu, otvírá a zavírá ústa, často si cucá palec, ale může dělat v dosud velké děložní dutině i kotrmelce a přemety. Kdyby se někdo dotkl jeho dlaně, sevře ruku v pěst. Polyká a částečně i vdechuje amniovou tekutinu, ve které plave. Koncem dvanáctého týdne již fungují všechny orgány a orgánové systémy. V dalším období plod vlastně již „jenom“ roste.

ČTVRTÝ MĚSÍC

Koncem měsíce (v 16. týdnu) dítě měří asi 14 cm a váží okolo 200 gramů. Dítě slyší - je prokázáno, že vnímá matčin hlas a tlukot jejího srdce, ale i vnější zvuky. Pupečník spojující dítě s placentou je malý technický zázrak,

kteřý přepraví denně 284 litrů krve. Celkové množství krve, které je obsaženo v zárodku, jím projde za třicet vteřin. Dítě již nejen zcela vyplnilo děložní dutinu, ale začalo rozepínat dělohu natolik, že matka začíná vnímat pohyby svého dítěte.

PÁTÝ MĚSÍC

Uplynula polovina těhotenství. Dítě měří 19-20 cm a váží okolo 450 gramů. Zazní-li zvláště silný nebo znepokojující zvuk, dítě na něj reaguje rychlým pohybem. Díky pokročilé lékařské technologii, je již možné přežít.

ŠESTÝ MĚSÍC

Koncem 24. týdne již fungují kožní potní a mazové žlázy. Jemnou kůží dítěte chrání před vlivem amniové tekutiny zvláštní tukový povlak - mázek (vernix).

SEDMÝ MĚSÍC

Mozek dítěte již má tolik buněk, kolik jich bude mít při porodu. Dítě využívá čtyři smysly - zrak, sluch, chuť a hmat. Je prokázáno, že je schopno rozeznat matčin hlas.

OSMÝ MĚSÍC

Do podkožního vaziva se začíná ukládat tuk jako izolace i jako zásoba energie. Plynule se zvyšuje tvorba protilátek. Dítě spolýká nejméně čtyři litry amniové tekutiny denně (vymění se asi osmkrát za 24 hodin) a toto množství může být ovlivněno obsahem cukru. Často má škytavku. Dítě do amniové tekutiny vylučuje moč (již několik měsíců) i primitivní stolici (smolku).

DEVÁTÝ MĚSÍC

Ke konci tohoto měsíce je dítě připraveno na porod. Těhotenství trvá průměrně 280 dní od prvního dne poslední matčiny menstruace nebo 266 dnů od oplození s tím, že individuální kolísání je značné. Porod navozuje zvláštní signální řetězec řízený mozkem dítěte. Srdce přečerpá 1136 litrů krve denně. Devět měsíců po porodu se ještě dělí mozkové buňky a dozrávají smyslové orgány. Odhaduje se, že do dospělosti se dělí na 45 generací buněk - z toho 41 v děloze a v průběhu dětství před pubertou zbývající 4. Ve vývojových procesech tedy strávíme 90% svého života v děloze.

Šestá matka

*Narodí se mi dítě, nový člověk:
vlásky, očička, ouška,
prstíčky na ručičkách, prstíčky
na nožičkách a všechny orgány.
Všechno má. Nový člověk.*

*Nejprve tu byla jen jedna buňka,
jedna jediná buňka
vzniklá z vajíčka ženy
a semena muže.*

*Nyní je tady člověk, dítě,
rostoucí v mém lůně, po devíti
měsících spatří světlo světa.*

*Co všechno může to dítě vidět:
Svou maminku, nebe,
slunce a barvy.
Může slyšet: Zvuky a bzukot včel.
Může cítit. Umí vydávat tóny.
Umí plakat a smát se.*

(z knihy „Proč pláčeš, Miriam“)

METODY UMĚLÝCH POTRATŮ V ČR

MINIINTERRUPTCE

Miniinterruptce (vakuumaspirace a kyretáž) se provádí do 8. týdne těhotenství. Původně se prováděla pouze vakuumaspirace, ale protože nenarozené dítě v děloze zákrok často přežilo, je nutné provést následně ještě kyretáž. Přes roztažené děložní hrdlo se do dělohy vsune plastická trubička s ostrým hrotem. Je připojena na silnou vývěvu, podobnou vysavači, ale s 29krát silnějším účinkem. Vývěva roztrhá dítě na kousky a vysaje je do nádoby. Poté se do dělohy vsune kyreta (ocelový nůž zakulaceného tvaru), aby se vyškrábla placenta a zbytky dítěte. Krvácení je obvykle velmi silné.

KYRETÁŽ NEBO VAKUUMEXHAUSCE

Do 12. týdne těhotenství se potrat provádí tzv. evakuací děložní dutiny kyretou po roztažení děložního hrdla nebo vakuumexhauscí – tzv. odsátím děložního obsahu.

ROZTAŽENÍ A VYPRÁZDĚNÍ

V době, kdy se potrat provádí tzv. evakuací děložní dutiny kyretou a tzv. potratovými kleštěmi - do 16. týdne těhotenství - je nenarozené dítě již moc velké na to, aby prošlo děložním hrdlem. Do dělohy se vsunou kleště, zachytí nohu nebo jinou část těla a kroutivými pohyby trhají části těla dítěte. Páteř musí být přelomena a lebka rozdrčena, aby mohly být z dělohy odstraněny. Části těla jsou poté znovu složeny, aby se zajistilo, že dítě bylo z dělohy „evakuováno“ celé (nebezpečí infekce).

REDUKCE PO LÉČBĚ NEPLODNOSTI

Tato metoda se používá kolem 16. týdne zejména při redukci počtu nenarozených dětí v děloze po umělém

oplodnění. Přes břicho matky je za pomoci ultrazvuku do plodového vaku zavedena dlouhá jehla a do srdcí vybraných dětí je vstříknut silný koncentrovaný solný roztok (chlorid draselný). Dojde k zástavě srdce a matka později potratí mrtvé dítě (vysoké nebezpečí spontánního potratu zbylých nenarozených dětí).

PROSTAGLANDINY

Po 12. týdnu, zejména ale po 16. týdnu se podávají prostaglandiny nebo jiné léky, vyvolávající velmi silné děložní stahy, které vypuzují vyvíjející se nenarozené dítě. Kontrakce jsou mnohem silnější než normální přirozené porodní stahy, takže dítě je jimi zabito - v některých případech dojde i k utržení hlavy. Při této metodě se někdy používá i chlorid draselný, který je nenarozenému dítěti vstříknut do srdce.

CÍSAŘSKÝ ŘEZ

Hysterotomie se používá v pokročilém stádiu těhotenství až do porodu. Děloha je chirurgicky otevřena v oblasti břišní stěny podobně jako u porodu císařským řezem. Pupeční šňůra je přerizována, když je nenarozené dítě ještě v děloze, čímž se přeruší zásobování kyslíkem a dítě se udusí. Někdy je dítě vyjmuté ještě živé a v tom případě je ponecháno bez pomoci, dokud nenastane smrt nedostatkem péče.

Za potrácený je prohlášen i plod, který neprojevuje ani jednu ze známek života a jeho porodní hmotnost je nižší než 1 kg a pokud ji nelze zjistit, jestliže je těhotenství kratší než 28 týdnů, a plod, který projevuje alespoň jednu ze známek života a má porodní hmotnost nižší než 500 g, ale nepřezije 24 hodin po porodu.

PŘEDEFINOVÁNÍ SLOVA „POČETÍ“ Brian Clowes, PhD.

Místo tradiční rubriky „Jak reagovat na...?“ otiskujeme upravený článek týkající se problematiky počátku těhotenství. Materiál je sice opět z amerického prostředí, ale hezky vystihuje jádro problému. Především, že i v České republice se zvláště v souvislosti s masivní propagací hormonální antikoncepce zdůrazňuje, že početí a tedy začátek těhotenství je účelově dáván do souvislosti s nidací, neboli uhnížděním desetidenního embrya v děloze.

JAK SE ZMĚNILY DEFINICE

V roce 1963 definovalo americké ministerstvo zdravotnictví, školství a sociálních věcí „potrat“ jako „všechny zákroky, které zhoršují životaschopnost zygoty v kterémkoli období mezi momentem oplození a ukončením porodních bolestí“. (Leták *Public Health Service* č. 1066, *U.S. Department of Health, Education and Welfare*, 1963, str. 27.)

Do poloviny šedesátých let vědci všeobecně uznávali, že početí nastane v okamžiku oplození vajíčka spermií, a to někde ve vejcovodě. Zastánci potratu a kontroly populace však upřeli svoji pozornost na změnu prostředků antikoncepčních na raně abortivní. Výzkum v Japonsku a v některých evropských zemích byl již v plném proudu.

Aby byly potratové prostředky pro ženy přijatelnější a aby bylo možno obejít zákony zakazující potrat, zastánci potratu zjistili, že musí smazat hranici mezi antikoncepčním a potratovým účinkem.

Toho bylo možno dosáhnout jen změnou definice termínu *početí*, a sice

z oplození (splynutí spermie a vajíčka) na *nidaci* (uhníždění příp. až dvanáctidenního embrya v děloze). Podle nové definice „početí“ nedojde k potratu, jestliže nějaký prostředek – jako např. nitroděložní tělísko nebo Depo-Provera (injekční antikoncepce) – zabrání nidaci. Podle nové definice se o potrat jedná pouze tehdy, pokud chemický preparát nebo přípravek zabije nenarozené dítě, které se již zahnízdí v endometriu (sliznici) dělohy.

Nepřetržitě úsilí zastánců potratu o změnu terminologie přineslo konečné ovoce v roce 1965, kdy Americká gynekologicko-porodnická společnost uveřejnila svůj první *Terminologický bulletin*, ve kterém stálo: „*Početí je nidace oplozeného vajíčka.*“ Tato sémantická hra se slovy vedla posléze k tomu, že v *Bulletinu* byla vymyšlena dvě rozporuplná pojmenování pro raný potrat: „*post-koncepční anti-koncepce*“ a „*post-koncepční regulace početí*“. (*American College of Obstetrics and Gynecology, Terminology Bulletin, „Terms Used in Reference to the Fetus“*, Chicago: ACOG, září 1965.)

Termín	Definice do roku 1965	Definice po roce 1965
Oplození	Spojení spermie a vajíčka	Spojení spermie a vajíčka
Početí	Spojení spermie a vajíčka	Nidace (7-10) dní po oplození
Embryo	Lidská bytost od prvního dělení buněk po 35.-40. dni po oplození	Lidská bytost od nidace po 35.-40. dni po oplození
Preembryo	(neexistující termín)	Buněčná tkáň (ne lidská bytost) od oplození do nidace

Omyl lékařských institucí týkající se definice početí šel ruku v ruce s jejich znevážením hodnoty nenarozeného dítěte. Ani změna postoje, ani změna označení se neopíraly o zásadní objevy v lékařské technologii nebo poznání. Tyto změny byly přijaty výlučně kvůli podpoře cílů zastánců potratu, nepřátelských vůči životu uvnitř i mimo lékařskou obec.

NÁSLEDKY NOVÝCH DEFINIC NA ZABÍJENÍ NENAROZENÝCH DĚTÍ

Význam nových definic (po roce 1965) daleko přesahuje oblast potratových prostředků. Nová pojmenování popírají existenci nenarozených dětí před nidací.

Při používání této nové terminologie bude sotva někdo něco namítat proti umělému oplodnění (IVF), při kterém dojde k oplodnění v laboratorní zkumavce. Nevyhovující blastocysty (lidské bytosti v raném stádiu svého vývoje - 4. až 5. den po oplození) budou jednoduše zahozeny. Když jsou to jen „preembrya“, proč se vzrušovat? Z toho vyplývá, že nikoho nebude zajímat případné experimentování s „preembryi“. A nikdo se neozve, když budou nakonec všechna „preembrya“ systematicky zkoumána na všechny možné vrozené vady. A jen nejperfektnějším bude dovoleno pokračovat ve vývoji. Velké úsilí o univerzální genetické screeningové testy hned po vlastním početí budou jedním z důsledků Lidského genomového projektu (Human Genome Project), jehož cílem je kartograficky zaznamenat každý lidský chromozóm a zachytit každý možný defekt, který by mohl člověka postihnout.

SHRNUTÍ

Zatímco se mění boj o potrat z chirurgického zabíjení jednotlivců na

chemické masové zabíjení, musí pro-life aktivisté i v nových podmínkách trvat na používání precizních a neměnných termínů. Děti si nezaslouží nedbalou řeč, protože zmatek a nejistota vždy pracuje ve prospěch zastánců potratu.

Pro-life aktivisté hlásají stále to samé: „Život začíná počítím!“ V „pěkném novém světě“ tichých potratů a měnicích se termínů je tento výrok, nakolik je pravdivý, nedostatečně precizní, aby vzdoroval měnící se terminologii sil nepřátelských životu.

Velká většina nenarozených dětí, které umřely rukama potratářů, nebyla zabita odsávacím zařízením a kyretou, ale injekcemi a tabletkami.

Aby mohli pro-life aktivisté bojovat za všechny nenarozené děti, musí objasnit to, co bylo vždy pravdou, ale především nyní je rozhodující: „Život začíná oplozením!“

Podle originálu a slovenského překladu knihy „The Facts of Life“, 1997



POČÁTEK LIDSKÉHO ŽIVOTA Z POHLEDU EMBRYOLOGA

25. října 2000 jsme vyslechli velice hezkou přednášku Doc. MUDr. Petra Hacha, CSc., přednosty Histologického a embryologického ústavu 1. LF UK. Uvádíme zde několik zajímavých postřehů.

Z empirických věd jsou embryologie a genetika hlavními vědními obory, které se zabývají počátkem lidského života. I když samotná embryologie není schopna stanovit počátek existence lidské osoby, její poznatky mohou být přínosné pro filosofii a teologii.

Počátky moderní embryologie se datují od roku 1953. Je málo známé, že právě Praha byla centrem embryologického bádání. Tady se v roce 1948 (prof. Frankenberger) a v roce 1952 (prof. Mazanec) podařilo na základě zachycených spontánních potratů v raném stádiu popsat lidský zárodek v raných fázích jeho vývoje.

Z pohledu dnešní genetiky je člověk kombinací 22 párů chromozómů a 1 pohlavního chromozómu nebo též 3.5 miliardy písmen genetické abecedy. Pokud jsou tedy tyto podmínky splněny, z lékařského pohledu se vždy jedná pouze o člověka bez ohledu na to, zda je to jedna buňka, má tři nožičky nebo dvě hlavy. Veškeré ostatní výklady počátku lidského života jsou zvoleny účelové a nemají oporu v moderní vědě. Jedná se zejména o teorii nezbytnosti dostatečného vývoje šedé kůry mozkové nebo o sto let starý Haeckelův biogenetický zákon, podle nějž člověk v prenatálním období opakuje zkrácený darwinovský vývoj druhu. Všechny tyto teorie popírají, že člověk má určitou

neměnnou genetickou informaci v každém jádru svých buněk.

Z lidského oplozeného vejce se může vyvinout jedině lidský jedinec. To však ještě neznamená, že to musí být zdravý lidský jedinec. Je to však vždy člověk.

Podle srovnávací embryologie se člověk sice podobá jiným obratlovcům a je možno mnohé srovnávat. Při detailním pozorování však má vývoj lidského zárodku odlišné, specificky lidské vlastnosti od svého prvního dělení. Nikdy se nenachází v nějaké „nelidské“ fázi, neexistuje žádné „neforemné“ embryo. Někteří lidé ovšem dokonce trvají na názorech, které jsou ještě starší než poznatky biologie 19. století.

Podle embryologa vzniká lidská individualita při oplození, protože právě tehdy vzniká unikátní podoba lidského jedince. Ten je vnímán organismem své matky jako cizorodý organismus. Oplozené vejce není zlikvidováno imunitním systémem matky, protože je vybaveno složitým systémem obalů, jejichž výběžky „drží“ buňky původního vaječného folikulu matky. Toto funguje jako obranný štít, protože obsahuje buňky matky. Rýhující se vejce se vyvlékne z těchto obalů, až když je schopné bránit se samo, což znamená, že je silnější než organismus matky.

Obrovská molekula dědičné DNA se skládá z asi tři tisíc miliónů jednotlivých molekul (nukleotidů), které můžeme chápat jako informační znaky zakódované zprávy, podobné znakům nějakého písma. Celý text této informace by naplnil knihovnu třemi tisíci tlustými svazky knih!

Wolfgang Kuhn

FILOSOFIE A POTRATY

Jiří Fuchs

Převládající materialistické pojetí života celkem logicky přispělo k tomu, že se současná potratová praxe znormalizovala. Na druhé straně sílí různé motivované hlasy, které takové usamozřejmění potratů problematizují. Poukazují na to, že umělé potraty jsou neuvěřitelně lehkovážným zabíjením lidí a že tedy plod má mít od početí právní ochranu.

Zastánci potratů to tak ovšem nevidí a jen proto asi s klidným svědomím trvají na tom, že matka si má o svém těle svobodně rozhodovat sama. Na námitku, že svobodně se rozhoduje i vrah, opáčí, že se tady přece nevráždí, že plod v počátečních stádiích ještě zdaleka není člověkem. Odkud to ale rozhodující se matka může vědět? Laická veřejnost i zákonodárci se orientují podle odborníků, které v daném problému pokládají za kompetentní. Jenže ti se neshodnou. Jedni považují oplozené vajíčko za lidskou bytost, druhí nikoli. Oblíbený argument „svobodné matky“ tedy nesedí. Není-li totiž jistota, zda při tzv. umělé přerušené těhotenství přece jen nejde o usmrcení člověka, nemůže být takový zásah bez dalšího mravně přípustný.

Ale filosofická reflexe otázky potratů míří jinam. Je jasné, že racionální řešení tohoto emocemi obtíženého problému bude podstatně záviset na tom, jakými identifikačními znaky člověka operujeme. Je oplozené vajíčko člověkem, nebo není? Ve hře je adekvátní (tj. přesně a podstatně vystihující) definice člověka. Kde ale takovou definici hledat? Veřejnost v této otázce nejvíc důvěřuje odborníkům z řad exaktních vědců čili odborníkům na hmotu. Ti se zdají být nejspíš povolání rozhodnout, odkdy se v lůně matky jedná o nového lidského jedince. Kdo jiný, když ne oni (biologové, embryologové...)? Jednoduchá metodologická úvaha však ukazuje, že takové očekávání je nepřiměřené a iluzorní.

Co totiž může říci přírodověda o člověku? Zkoumá empiricky dostupné jevy jeho tělesného života. Nemůže však ověřit, že konstatovaná fakta biologického aspektu života představují jedinou či aspoň specificky nejpodstatnější realitu lidského bytí a lidského života. Otázka adekvátní definice člověka (kým je člověk?) se ptá na celého člověka (na principy jeho bytostné konstituce, identity a integrity). Takové téma však přesahuje možnosti empirických věd. Nelze totiž empiricky konstatovat, že jen empirické metody postihují realitu, ani že postihují celou realitu, takže bytí člověka a integrita lidského života by byly dány objektem empirických věd.

Biolog např. nemůže jako biolog tvrdit, že jeho poznatky vyjadřují „to podstatné“ o člověku. Nebo □ přitom musí vyhodnocovat takové neempirické pojmy, jako „podstata“, „konstituanta“, „bytostné určení“, takže jeho případná výpověď o člověku jako takovém je nutně filosofická. Zdání o kompetenci přírodovědců v otázce definování člověka vychází z předpokladů materialismu, což jsou postuláty filosofické.

Jeden rozšířený předsudek se tedy hrouť. Adekvátní definice člověka, potřebná k etickému hodnocení umělého potratu, není na úrovni přírodovědeckého poznání. Tím se ovšem zdá být vážně otrněna důvěra v racionální řešitelnost našeho problému. V kontextu soudobé vzdělanosti tomu ani jinak být nemůže. Nebo □ o spolehlivosti či serióznosti filosofického poznání ví dnešní vzdělanec své. Co si tedy má počít, když adekvátní definice člověka tematicky (beznadějně) spadá do oboru filosofie a když ani syntéza exaktních empirických poznatků nemůže být bez základního filosofického odůvodnění předkládána jako definice, která by vystihovala identitu člověka - kým je.

Kdyby se filosofové aspoň na něčem shodli. V exaktní vědě je konsensus odborníků důvodem jejich důvěryhodnosti pro širokou veřejnost. (Že se neshodnou v identifikaci plodu, je dáno právě přesázností vpravdě filosofického problému.) Snad by ale nemusel být moderní (postmoderní) člověk doživotním věznem vzdělanostních stereotypů. Málo povzbudivá skutečnost, že se filosofové ve svých závěrech a metodách neshodují, je prostě dána zcela zvláštní náročností jejich tématu. Mají např. kriticky verifikovat základy vědění - ostatní jim beze všeho věří. Schází-li tedy filosofům, ve srovnání s jinými vědci konsensus, neznamená to, že jejich poznání musí mít menší hodnotu, že je snad tím samým méně jisté či méně dokázané. Jen orientace je v té spleti ismů obtížnější. (Více o tom viz J. Fuchs, *Úvod do filosofie, Filosofická logika 13-15*)

Sotva však odstraníme předsudek o vědecké impotenci filosofie, narážíme v prostoru soudobé vzdělanosti na další. Žádáme-li od filosofie závaznou definici člověka, obrátíme se nejspíše na reprezentanty soudobých směrů v naději, že aspoň opravili nedostatky předchůdců a dospěli ve svém porozumění lidskému bytí nejdál. Jenže stav a úroveň současné filosofie jsou jednoznačně určeny vývojem novověké filosofie a to už moc nadějně není. V novověké filosofii se totiž všechno odvíjí od pokusů o výklad poznání a tyto pokusy se hrubě nezdařily. Je v nich špatně položený a špatně řešený klíčový problém pravdy. Z toho pak vychází protismyslné omezení filosofického myšlení na zkušenost. (Více o tom viz J. Fuchs, *Kritický problém pravdy, kap. 4-5.*) Tato silně reduktivní tendence logicky přechází do výkladů skutečnosti. Výsledkem jsou reduktivní modely reality, z nichž se právě ty podstatné, neempirické principy a struktury vytrácejí. (Viz J. Fuchs, *Návrat k esenci, kap.2-3*)

V novověké filosofii se proto ustálila výkladová redukce lidského bytí na životní jevy. Člověk se tu jeví jako složité



strukturovaný komplex zkušenostně dostupných jevů, jako množina aktů, stavů, částic, vztahů, procesů, fenoménů, které lze popsat a systemizovat. Tento výkladový model lidského bytí má dát v různých konstelacích svých prvků adekvátní odpověď na otázku kým je člověk. Odpovídá i způsobu myšlení odborníků na jevy - bio-psycho-socio.

Filosoficky je ovšem zajímavé, že toto pojetí člověka jako množiny empirických entit je v novověké filosofii standardizováno na pozadí neblahého verdiktu o poznání - o (příliš úzkých) hranicích vědeckého myšlení. Tato vazba také nakonec spolurozhoduje o principiální nedostatečnosti množinového modelu lidského bytí. (Viz J.Fuchs, *Problém duše, čl.1.9*)

Zde o něm můžeme lehce zapochybovat, když uvážíme, že člověk v celém svém životním vývoji zůstává lidským, stále týmž, nezaměnitelným jedincem. Jeho vývoj se týká právě jeho, nepatří jinému. Ve filosofické reflexi člověka jako takového a člověka jako svébytného jedince tedy musíme respektovat jeho identitu. Životní změny jsou změnami téhož jedince a jsou změnami lidského života (jsou lidské) právě proto, že přísluší lidskému subjektu. To znamená, že ho nemění podstatně, v něm samém, že on zůstává v životních proměnách

identickým lidským jedincem. Jestliže se tedy ptáme na filosofickou definici člověka, musíme hledat nějaké základní určení, nějaký princip, pro který je existující člověk stále týmž - právě takovým lidským jedincem. Tento princip tvoří vlastní bytí lidského jedince, určuje, že je v celém svém životě tím, čím je a je takto i reálným předpokladem přináleživosti všech životních aktů jedinci i důvodem jejich smysluplné spojitosti a jednoty.

K rozpoznání tohoto vlastního bytí identického lidského jedince (a tedy i k adekvátní definici člověka) musíme užívat dvě kritéria, která vyplývají z pojmu bytostné identity člověka.

1. Základní určení lidského bytí je pro existujícího člověka nutné. Bez něho by neexistoval člověk a nešlo by o lidský život. Bytí člověka proto nemůže být ve výkladu komponováno z nahodilých určení, tj. z takových aktů, které v průběhu existence lidského jedince vznikají a zanikají, které spolutvoří jeho postupnou životní realizaci. Neboť on je tím, čím je, má své bytí i tehdy, kdy nahodilá určení neexistují. Lidské bytí proto nelze smysluplně vykládat např. životními procesy a cennostmi.

2. Základní určení lidského bytí je jakožto základní v celku lidské reality neodvozené, nemůže samo záviset na odvozených složkách lidské reality. Nemůže být tedy komponováno z takových aktů, které jsou v celku lidské reality odvozené.

Životní jevy však nesplňují ani jedno kritérium: jsou nahodilé a v rámci lidské reality jsou bytostně podmíněné. Jsou vzhledem k bytí osoby (Já) exteriorní a sekundární. Proto nemohou ustavovat bytí člověka, nemohou definovat člověka jakožto člověka. Základní určení lidského bytí a principy lidského života leží za hranicemi životních jevů, jsou meta-empirické.

Odstraníme-li tedy novověké předsudky o poznání, nemusíme sdílet ani novověkou redukci člověka na životní jevy. Realističtější řešení problému poznání skutečně garantuje spolehlivost metafyzického, celostního přístupu k tématu

lidského bytí a vysvobozuje tak antropologickou reflexi z novověkého odsouzení k fragmentům a náhradním modelům. Metafyzický výklad člověka tedy proniká k povinnému základu životních jevů, který realistická filosofie souhrnně postihuje pojmem „lidská přirozenost“.

Z logického hlediska se pojem lidské přirozenosti ukazuje jako komplex nutných určení lidského jedince, bez nichž tento nemůže existovat. Z hlediska realizace životních činností rozlišuje metafyzický pohled z pojmu lidské přirozenosti jednak samotného lidského jedince (Já) jako subjekt a vlastníka svého života a dále pak všem lidem společné (samozřejmě individualizované) základní sklony k specificky odlišným životním činnostem - biologicko-psychicko-duchovním. Tento systém vrozených životních sklonů-principů specificky lidské životní dynamiky tvoří základní výstavbu subjektu k životu a je i důvodem jednoty v mnohosti životních aktů - důvodem ontologického řádu lidského života.

Nutné propojení a korelace těchto složek lidské přirozenosti znamená nutnou koexistenci subjektu a všech základních principů lidského života. Kdyby jeden vypadl, nebyl by to lidský život, neexistoval by lidský jedinec. (*Více o tom viz. J. Fuchs, Problém duše čl. 13.*)

Jako předběžnou informaci zdůrazněme, že takto koncipovaný pojem lidské přirozenosti není žádnou metafyzickou fikcí či hypotézou, kterou by bylo možné v konzistentním myšlení bez nežádoucích následků suspendovat. Základní složka lidské přirozenosti - lidská subjektivita (tj. skutečnost, že lidský jedinec má své vlastní bytí, nekomponované ze svých vlastností, stavů a činností) se dokazuje prostřednictvím přehledných disjunkcí: Já je buď složené z jiných jsoucen, nebo nikoli. První člen vede k rozporu - ergo. Já je buď v jiném, nebo nikoli. První člen zase vede k rozporu - ergo. Na této úrovni dokazování svébytnosti lidského jedince lze mluvit o jakési pojmové matematice. Podobně se dokazují i odvozené složky lidské přirozenosti - vrozené sklony k specificky životním činnostem.

Lidská přirozenost je tedy stabilním poznatkem filosofické antropologie, který je krytý principem bezrozpornosti. To znamená, že se její oponenti v různých problémových polohách dostávají do rozporu. Jaké je tedy ontologické postavení lidské přirozenosti v celku lidské reality? Pojímáme-li lidskou přirozenost souhrnně, můžeme ji chápat jako nezbytný, základní princip lidské životní dynamiky. Každý životní projev lidského jedince (biologický, psychický či duchovní) je zasazen do kontextu celého lidského života. Realizuje se jako specifický akt v jednotě specificky i individuálně diferencovaných aktů lidského jedince. Důvodem této realizace a jednoty životních aktů je právě lidská přirozenost. Z ní čerpají životní akty svou specifitou, začlenění, vzájemnost, koordinaci.

Lidský život je tedy ve své integritě beze zbytku podmíněn a určen lidskou přirozeností. Ta je ontologicky primární, je konstantou lidského bytí jako univerzální princip lidského života. Empiricky či fenomenologicky jsou nám pochopitelně bližší projevy života (tělesné změny, emoce, myšlenky, činy, mezilidské vztahy, kultura, dějiny.) Ale v celostním, filosofickém výkladu jsou srozumitelné jen na pozadí lidské přirozenosti - soustavy životních principů a jejich subjektu, který je takto činitelem a vlastníkem svého života. Jako soubor nutných určení lidského jedince se přirozenost nemění. V průběhu života jde stále o lidský život, který vychází z téže lidské přirozenosti. Změna na úrovni přirozenosti by znamenala zánik lidského jedince. Další eventuální projevy by patřily jinému subjektu a nebyly by lidské. Právě invariantní lidská přirozenost tvoří obsah adekvátní definice člověka. Ta soustřeďuje pravdivé predikáty, které se časem nestávají mylnými. Samotné definování pochopitelně participuje na vývoji poznání, ale nakolik definice pravdivě vyjadřuje definovaný objekt, natolik se nemění. Ve všech dobách je člověk subjektem sklonů k tělesně duchovnímu životu, které se za příznivých podmínek postupně realizují.

Jak tedy slouží definice člověka, která

vyjadřuje lidskou přirozenost, při identifikaci lidského jedince v kontextu sporu o potraty? Filosoficky je jisté, že jakékoli konstatování životního projevu nového organismu či jeho zárodku implikuje lidského jedince jako subjekt přirozené výbavy k lidskému životu a subjekt samotných životních aktů. Speciální věda (embryologie) pak s jistotou při oplození vajíčka konstatuje vznik nového organického života. Nad tímto faktem konstatuje filosofie, že životní pochody oploďného vajíčka ohlašují nutnou spoluzistenci lidského subjektu a jeho nutné, přirozené výbavy k lidskému životu.

Identifikovaný zárodek tedy logicky implikuje nového jedince s celou lidskou přirozeností. Proto je alternativní hypotéza, která vykládá plod jako potenciálního člověka, filosoficky neudržitelná. Jistě, filosofická falzifikace hypotézy „potenciálního člověka“ se odehrává v prostoru vysoce abstraktních dedukcí - a ten není většinou dostupný těm, kdo mají potřebu či povinnost etického hodnocení umělých potratů. Přesto je namístě předběžné upozornění: Vy, kdo identifikujete reflektovaný zárodek jako pouze potenciálního člověka, kdo na něm ještě neshledáváte „lidské znaky“, kdo dokonce v daném tématu uplatňujete jisté teoretické ambice, měli byste si především vyjasnit, že z metodologického hlediska se ocitáte na půdě filosofie. Nebo □ operujete definicí člověka, v níž je nárok na celostní zachycení lidského bytí. V opačném případě by byl Váš pokus o identifikaci a priori odsouzený k nezdaru.

Pokud Vám chybí soustavná filosofická průprava k danému tématu a spokojujete se s příležitostnými improvizacemi na pozadí jistých novověkých směrů, sotva tušíte, že Vám takový přístup nastrojil četné pasti rozporů, které bezpečně diskvalifikují teoretické výkony, jimiž usilujete o jistotu či aspoň pravděpodobnost hypotézy „potenciálního člověka“. Kvalita bezrozporného myšlení je tedy výzvou ke kritické reflexi sledované hypotézy. Ti, kdo mají smysl pro vědeckou poctivost a nepodléhají tlakům praxe, by měli vzít tuto výzvu vážně.

Milá maminko,

pokud Vám během vyšetření v těhotenství lékaři sdělili, že Vaše dítě je nebo bude pravděpodobně postižené, nutí Vás k potratu a ráda byste si o tom všem s někým promluvila, můžete nám zavolat na telefonní číslo 0619-531117 nebo 0604-605513. Budete-li potřebovat jakoukoli pomoc, budeme se Vám ji snažit zprostředkovat.

Linka pro matky čekající postižené dítě:

0619-531117 nebo 0604-605513

Vítám, že se na naší mediální scéně objevuje informační oběžník Hnutí Pro život. Je třeba, aby se co možná nejširší veřejnost dozvěděla pravdu o různých skrytých a legislativou podporovaných útocích proti lidskému životu a také o programech, které nabízejí pomoc těm lidem, kteří často v nouzi a v neznalosti lepších cest souhlasí se zdánlivě neškodnými a snadnějšími formami řešení. Teprve nahlédnutí pravé povahy a důsledků umělých potratů, abortivní antikoncepce, manipulace s lidskými embryi a jiných zlořádů dnešní doby, může otevřít dveře účinné nápravě. K tomu může nový oběžník velmi přispět.

Přeji proto jeho redaktorům a vydavatelům hodně síly a vytrvalosti a dávám jim k jejich záslužné práci své požehnání.

P. Damián Němec OP

provinciál Řádu bratří kazatelů, 1999

Jeden z důvodů snadné manipulace s lidmi je jejich nevzdělanost a nedostatek informací. Jsem rád, že nový informační oběžník Hnutí Pro život pomůže odstranit tyto nedostatky v tak důležité oblasti našeho života.

P. Vojtěch Kodet, O.Carm.

převor kláštera karmelitánů v Kostelním Vydří, 1999

Informační oběžník občanského sdružení Hnutí Pro život ČR

Redakce: Sylva Bernardová (*sodonius@mbox.vol.cz*), tel./fax: 066-7210566

Radim a Kateřina Ucháčovi (*prolife@prolife.cz*), tel.: 02-51681081

Adresa redakce: Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5 - Hlubočepy

Nihil obstat: P. Pavel Mayer OP

Sídlo společnosti: Janská 26, 586 01 Jihlava

Veškeré informace: Zdeňka Rybová (*prolife@prolife.cz*), tel.: 0603-976231

Internet: <http://www.prolife.cz>

Bankovní spojení: ČSOB, a.s. - divize IPB, Perlová 5, 110 00 Praha 1

čú.: 159205438/5100, vs: 5030

Děkujeme za podporu organizaci Human Life International.

Podávání novinových zásilek povolila Česká pošta, s. p., odštěpný závod Praha, č. j. nov 6490/99 ze dne 26.4.1999.